

จรรยาบรรณพยาบาล ฉบับที่สอง ปีพุทธศักราช ๒๕๔๖

สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ได้สมัครเป็นสมาชิกของสภาการพยาบาลระหว่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้นำจรรยาบรรณพยาบาลของสภาการพยาบาลระหว่างประเทศ มาประยุกต์เป็นจรรยาบรรณพยาบาลฉบับแรกของไทย ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๔ ต่อมาได้มีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะโลกาภิวัตน์ ภาวะสุขภาพของประชาชน ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

และทางการแพทย์ และกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้ความคุ้มครองความเท่าเทียมด้านศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล การจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง และได้ประกาศใช้จรรยาบรรณพยาบาลฉบับที่สอง เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ (สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยฯ, ๒๕๕๖) มีสาระสำคัญดังนี้

ข้อ ๑ พยาบาลพึงรับผิดชอบต่อประชาชนผู้ต้องการการพยาบาล และบริการสุขภาพ

“พยาบาลรับผิดชอบต่อประชาชนผู้ต้องการการพยาบาล และบริการสุขภาพทั้งต่อปัจเจกบุคคล ครอบครัว ชุมชน และระดับประเทศ ในการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันความเจ็บป่วย การฟื้นฟูสุขภาพและการบรรเทาความทุกข์ทรมาน”

แนวทางปฏิบัติการพยาบาล

- จัดกิจกรรมที่มุ่งสร้างให้บุคคลหรือประชาชนมีภาวะสุขภาพกายแข็งแรง เจริญเติบโตปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และเป็นกระบวนการที่มุ่งดำเนินการทั้งระดับบุคคลและสังคม

- เน้นกระบวนการสร้างเสริมสุขภาพของตนเองให้กับประชาชน ได้แก่ การรับประทานอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ การออกกำลังกายสม่ำเสมอ พักผ่อนให้เพียงพอ ฝึกปฏิบัติทางจิตลดความตึงเครียด ละเว้นสารเสพติดทุกชนิด ที่จะบั่นทอนสุขภาพ หลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ตรวจสุขภาพประจำปี

- ให้ความรู้วิธีการลดความเสี่ยงทางสุขภาพ ดังนี้ การฉีดวัคซีนป้องกันโรค การรักษาความสะอาด ไม่รับประทานอาหารสุก ๆ ดิบ ๆ การล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังการขับถ่าย ไม่ใช้สิ่งของร่วมกับผู้ป่วย การทำลายเชื้อโรคให้ถูกวิธี การกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค การจัดสิ่งแวดล้อมให้ถูก

สุขลักษณะ ให้ความรู้เรื่องอุบัติเหตุและการป้องกัน การติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ

- ให้ความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปในการป้องกันโรค
- ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคในโรคติดต่อที่สามารถป้องกันได้โดยการให้วัคซีน เช่น การให้ภูมิคุ้มกันโรคขั้นพื้นฐานสำหรับเด็ก การให้ภูมิคุ้มกันโรคขั้นเสริมแก่บุคคลในกลุ่มอายุต่าง ๆ ตามความจำเป็น
- ให้ความรู้และจัดกิจกรรมด้านการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้อง สนใจและสังเกตการเจริญเติบโตและพัฒนาการทั้งร่างกายและจิตใจ
- จัดให้มีการตรวจสุขภาพอนามัยแก่เด็กเล็กและเด็กนักเรียน
- จัดบริการให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับเพศศึกษา การสมรส การส่งเสริมสุขภาพจิต ความรู้เกี่ยวกับโรคพันธุกรรม ฯลฯ
- ฝึกฝนและช่วยเหลือคนพิการให้สามารถทำกิจกรรมทั่ว ๆ ไปได้ด้วยตนเองตามความต้องการ และป้องกันความพิการที่อาจเพิ่มขึ้นอีก
- ให้ความรู้และช่วยเหลือให้บรรเทาความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน หรือความไม่สบาย

ข้อ ๒ พยาบาลประกอบวิชาชีพด้วยความเมตตากรุณา เคารพในคุณค่าของชีวิต ความมีสุขภาพดี และความผาสุกของเพื่อนมนุษย์

“พยาบาลประกอบวิชาชีพด้วยความเมตตากรุณา เคารพในคุณค่าของชีวิต ความมีสุขภาพดี และความผาสุกของเพื่อนมนุษย์ ช่วยให้ประชาชนดำรงสุขภาพไว้ในระดับดีที่สุด ตลอดวงจรของชีวิตนับแต่ปฏิสนธิทั้งในภาวะสุขภาพปกติ ภาวะเจ็บป่วย ชราภาพ จนถึงระยะสุดท้ายของชีวิต”

แนวทางปฏิบัติการพยาบาล

- ดูแลเอาใจใส่ ห่วงใยผู้รับบริการอย่างสม่ำเสมอด้วยความเต็มใจ
- แสดงออกด้วยกิริยา วาจา น้ำเสียง และสัมผัสที่อ่อนโยนอย่างเหมาะสม และถูกกาลเทศะ

- ถามความต้องการความช่วยเหลือของผู้มารับบริการ
- การเข้าไปให้ความช่วยเหลือทันทีที่ผู้ป่วยหรือผู้รับบริการต้องการ
- ให้การพยาบาลโดยตระหนักในคุณค่าของการมีสุขภาพดี ทั้งไกล

ความเจ็บป่วย ด้วยการให้คำแนะนำ ส่งเสริม สนับสนุนผู้รับบริการหรือผู้ป่วย ทุกวัยตั้งแต่เกิดจนตาย เกี่ยวกับสุขอนามัยส่วนบุคคล ส่วนรวม ชุมชน และสังคม

- ให้การพยาบาลผู้ป่วยหรือผู้รับบริการทุกคนด้วยความยินดีและเต็มใจ ปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถ เพื่อให้การวินิจฉัยการพยาบาลและวางแผน การพยาบาลได้อย่างเหมาะสมทันที่ เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับความสุขสบาย ลดความเจ็บปวดทุกข์ทรมานจากความเจ็บป่วย

ข้อ ๓ พยาบาลมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับผู้ให้บริการ ผู้ร่วมงาน และประชาชน ด้วยความเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิมนุษยชนของบุคคล

“พยาบาลมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับผู้ให้บริการ ผู้ร่วมงาน และประชาชน ด้วยความเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิมนุษยชนของบุคคลทั้งในความเป็นมนุษย์ สิทธิในชีวิต และสิทธิในเสรีภาพเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว การพูด การแสดงความคิดเห็น การมีความรู้ การตัดสินใจ ค่านิยม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และความเชื่อทางศาสนา ตลอดจนสิทธิในความเป็นเจ้าของ และความเป็นส่วนตัวของบุคคล”

แนวทางปฏิบัติการพยาบาล

- การชี้แจงให้ผู้รับบริการเข้าใจวัตถุประสงค์ของการพยาบาลก่อนลงมือปฏิบัติด้วยคำพูดและน้ำเสียงที่สุภาพ มีความชัดเจน ใช้ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจ และเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ป่วยยอมรับได้ แม้ในผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัว และพยาบาลต้องบอกผู้ป่วยทุกครั้งก่อนให้การพยาบาล

- จัดให้ผู้ป่วยได้ทำในสิ่งที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ศาสนา ความเชื่อ โดยคำนึงถึงการปกป้องผู้ป่วยในเรื่องความเป็นส่วนตัว การรักษาความลับ และการออกแบบการดูแลที่มีความไวต่อความต้องการของผู้ป่วยเป็นรายบุคคล

- ให้โอกาสผู้รับบริการได้บอกถึงความต้องการ ความรู้สึกในขณะที่ให้การพยาบาล

- เป็นตัวแทนของผู้รับบริการที่สื่อความต้องการด้วยตนเองไม่ได้ เช่น ผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัว ผู้ป่วยเด็ก ผู้ป่วยจิตเวช

- รับฟังข้อคิดเห็นและปรับเปลี่ยนแผนการพยาบาลให้เหมาะสมกับสภาพของผู้รับบริการตามที่ได้รับข้อมูล

- เคารพในอาวุโส ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิของผู้รับบริการ ผู้ร่วมงานและประชาชนเสมอ

- กระตือรือร้นในการให้ความช่วยเหลือผู้รับบริการและผู้ร่วมงานอย่างเต็มความสามารถ

- ปกป้องสิทธิความเป็นส่วนตัวและไม่เปิดเผยความลับของผู้รับบริการ

- ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของผู้รับบริการ

- ให้บริการโดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวของผู้รับบริการ เช่น การไม่เปิดเผยร่างกายมากเกินไปจนความจำเป็นของการปฏิบัติการพยาบาลนั้น ๆ

ข้อ ๔ พยาบาลยึดหลักความยุติธรรมและความเสมอภาคในสังคมมนุษย์

“พยาบาลยึดหลักความยุติธรรมและความเสมอภาคในสังคมมนุษย์ร่วมดำเนินการเพื่อช่วยให้ประชาชนที่ต้องการบริการสุขภาพ ได้รับความช่วยเหลือดูแลอย่างทั่วถึง และดูแลให้ผู้ใช้บริการได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับความต้องการอย่างดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ด้วยความเคารพในคุณค่าของชีวิต ศักดิ์ศรีและสิทธิในการมีความสุขของบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่จำกัดด้วยชั้น วรรณะ เชื้อชาติ ศาสนา เศรษฐฐานะ เพศ วัย กิตติศัพท์ ชื่อเสียง สถานภาพในสังคม และโรคที่เป็น”

แนวทางปฏิบัติการพยาบาล

- ให้การช่วยเหลือดูแลผู้รับบริการทุกคน โดยไม่เลือกเชื้อชาติ ศาสนา เพราะสิทธิในการได้รับการดูแลรักษาชีวิตเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ทุกคนควรได้รับ

- ให้การพยาบาลด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่ต่อผู้รับบริการทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
- ให้การพยาบาลต่อผู้รับบริการทุกคนด้วยกฎเกณฑ์และหลักการเดียวกัน
- ปฏิบัติต่อผู้รับบริการทุกคนอย่างเสมอภาค โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างด้านฐานะ ตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือฐานะทางสังคม
- ให้การดูแลช่วยเหลือผู้มารับบริการทุกคนตามความรีบด่วน หรือความจำเป็นทางการพยาบาล โดยไม่หวังประโยชน์ส่วนตนเกินกว่าที่พึงได้รับ
- การสนับสนุนการให้การดูแลที่มีความยุติธรรม ไม่มีการแบ่งแยกการส่งเสริมให้เข้าถึงการดูแลสุขภาพอย่างทั่วถึง การสนับสนุนการออกกฎหมายและนโยบายที่จะทำให้เกิดการพยาบาลและการดูแลสุขภาพที่มีความก้าวหน้าขึ้น

ข้อ ๕ พยาบาลประกอบวิชาชีพโดยมุ่งความเป็นเลิศ

“พยาบาลประกอบวิชาชีพ โดยมุ่งความเป็นเลิศ ปฏิบัติการพยาบาลโดยมีความรู้ในการกระทำ และสามารถอธิบายเหตุผลได้ในทุกกรณี พัฒนาความรู้ และประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง รักษาสมรรถภาพในการทำงาน ประเมินผลงานและประกอบวิชาชีพ ทุกด้านด้วยมาตรฐานสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้”

แนวทางปฏิบัติการพยาบาล

- พยาบาลพึงพัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะปฏิบัติการพยาบาลที่ทันสมัยอยู่เสมอ
- พยาบาลต้องมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน และให้เหตุผลของการกระทำทุกอย่างได้
- ปฏิบัติการพยาบาลถูกต้องตามหลักการ วิธีการ ตรงกับปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการ และผู้รับบริการพอใจบนพื้นฐานของความเต็มใจของพยาบาล
- ปฏิบัติการพยาบาลตามขอบเขตวิชาชีพเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้รับบริการ

- เข้าร่วมอบรมหรือประชุมวิชาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะปฏิบัติการ
พยาบาลที่ทันสมัยสม่ำเสมอ

ข้อ ๖ พยาบาลพึงป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของผู้ใช้บริการ

“พยาบาลพึงป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของผู้ใช้บริการ โดยการ
ร่วมมือประสานงานอย่างต่อเนื่องกับผู้ร่วมงาน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกระดับ
เพื่อปฏิบัติให้เกิดผลตามนโยบาย และแผนพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของ
ประชาชน พึงปฏิบัติหน้าที่ รับมอบหมายงาน และมอบหมายงานอย่างรอบคอบ
และกระทำการอันควรเพื่อป้องกันอันตรายซึ่งเห็นว่าจะเกิดกับผู้บริการแต่ละ
บุคคล ครอบครัว กลุ่มหรือชุมชนโดยการกระทำของผู้ร่วมงาน หรือสภาพแวดล้อม
ของการทำงาน หรือในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง”

แนวทางปฏิบัติการพยาบาล

- ปฏิบัติงานตามขอบเขตของกฎหมาย มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- ไม่ปฏิบัติงานในภาระงานที่เกินขอบเขตหน้าที่ของวิชาชีพพยาบาล
- กระตือรือร้นในการให้ความช่วยเหลือผู้รับบริการและผู้ร่วมงานอย่าง
เต็มความสามารถ

- ให้ความร่วมมือประสานงานอย่างต่อเนื่องกับผู้ร่วมงาน และผู้เกี่ยวข้อง
ทุกฝ่าย ทุกระดับเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้รับบริการและประชาชน

- เป็นตัวแทนของผู้รับบริการในการปกป้องการละเมิดสิทธิผู้ป่วย ในการ
รักษาพยาบาล

- ไม่ใช่หรือไม่ยินยอมให้ผู้อื่นประกอบวิชาชีพเพื่อแสวงหาประโยชน์
อันมิควรได้จากผู้รับบริการ

ข้อ ๗ พยาบาลรับผิดชอบในการปฏิบัติให้สังคมเกิดความเชื่อถือไว้วางใจ ต่อพยาบาล และต่อวิชาชีพการพยาบาล

“พยาบาลรับผิดชอบในการปฏิบัติให้สังคมเกิดความเชื่อถือ ไว้วางใจ
ต่อพยาบาล และต่อวิชาชีพการพยาบาล มีคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิต

ประกอบวิชาชีพด้วยความมั่นคงในจรรยาบรรณ และเคารพต่อกฎหมาย ให้บริการที่มีคุณภาพเป็นวิสัย เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชน ร่วมมือพัฒนาวิชาชีพ ให้เจริญก้าวหน้าในสังคมอย่างเป็นเอกภาพ ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์อันดีและร่วมมือกับผู้อื่นในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทั้งในและนอกวงการสุขภาพ ในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศและระหว่างประเทศ”

แนวทางปฏิบัติการพยาบาล

- พยาบาลประพฤติดนเป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ
- พยาบาลประพฤติดนเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ตรงต่อเวลาและรักษาวัฒนธรรมขององค์กร
- พยาบาลประพฤติดนเป็นผู้มีความเพียรพยายาม มานะ อดทน เสียสละ ไม่ละทิ้งหน้าที่ ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จครบถ้วน
- ปฏิบัติการพยาบาลถูกต้องตามหลักการ วิธีการ ตรงกับปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการ
- พยาบาลมีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น
- ช่วยเหลืองานอื่นนอกเหนือจากงานที่ได้รับมอบหมายตามโอกาสอันสมควร
- เข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนาวิชาชีพทั้งในและนอกวงการสุขภาพ ในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศและระหว่างประเทศ
- ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประสานสัมพันธ์และมุ่งให้เกิดความสามัคคีในหน่วยงาน
- ร่วมคิดและหาแนวทางแก้ไขปัญหาการประกอบวิชาชีพให้เกิดความร่วมมือที่ดีและปรับปรุงพัฒนางานสม่ำเสมอ

ข้อ ๘ พยาบาลพึงร่วมในการทำความเจริญก้าวหน้าให้แก่วิชาชีพการพยาบาล

“พยาบาลพึงร่วมในการทำความเจริญก้าวหน้าให้แก่วิชาชีพการพยาบาล ร่วมเป็นผู้นำทางการปฏิบัติการพยาบาลหรือทางการศึกษา ทางการวิจัยหรือทางการบริหารโดยร่วมในการนำทิศทาง นโยบาย และแผนพัฒนาวิชาชีพ พัฒนาความรู้ ทั้งในชั้นเทคนิคการพยาบาล ทฤษฎีขั้นพื้นฐาน และศาสตร์ทางการพยาบาลชั้นลึกซึ่งเฉพาะด้าน ตลอดจนการรวบรวม และเผยแพร่ความรู้ ข่าวสารของวิชาชีพ ทั้งนี้ พยาบาลพึงมีบทบาททั้งในระดับรายบุคคล และร่วมมือในระดับสถาบัน องค์กรวิชาชีพ ระดับประเทศและระหว่างประเทศ”

แนวทางปฏิบัติการพยาบาล

- เป็นผู้นำหรือร่วมเป็นผู้นำการพัฒนาความรู้ทั้งชั้นเทคนิคการพยาบาล และทฤษฎีขั้นพื้นฐานที่เป็นประโยชน์กับการปฏิบัติวิชาชีพ
- เป็นผู้นำหรือร่วมเป็นผู้นำการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และทักษะด้าน ศาสตร์ทางการพยาบาลชั้นลึกซึ่งเฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์กับการปฏิบัติวิชาชีพ
- รวบรวมและเผยแพร่ความรู้ข่าวสารของวิชาชีพ
- เป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพ เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ ส่งเสริม สนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมวิชาชีพ และติดตามข้อมูลข่าวสารของวิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๙ พยาบาลพึงรับผิดชอบต่อตนเองเช่นเดียวกับรับผิดชอบต่อผู้อื่น

“พยาบาลพึงรับผิดชอบต่อตนเอง เช่นเดียวกับรับผิดชอบต่อผู้อื่น เคารพตนเอง รักษาความสมดุลมั่นคงของบุคลิกภาพ เคารพในคุณค่าของงาน และทำงาน ด้วยมาตรฐานสูง ทั้งในการดำรงชีวิตส่วนตัว และในการประกอบวิชาชีพใน สถานการณ์ที่จำเป็นต้องเสียสละ หรือประนีประนอม พยาบาลพึงยอมรับในระดับ ที่สามารถรักษาไว้ซึ่งความเคารพตนเอง ความสมดุลในบุคลิกภาพ และความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตของตน เช่นเดียวกับของผู้ร่วมงาน ผู้ใช้บริการ และสังคม”

แนวทางปฏิบัติการพยาบาล

- ตระหนักในคุณค่าของตนเองและภูมิใจในวิชาชีพ
- เผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าของวิชาชีพด้วยความภาคภูมิใจ
- ศรัทธาในการประกอบวิชาชีพของตน
- อุทิศตนเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพเพื่อเป็นแบบอย่าง
- ปฏิบัติงานด้วยความเสียสละ เมตตากรุณา และเอื้ออาทร
- ปฏิบัติงานตามมาตรฐานจรรยาบรรณและกฎหมายวิชาชีพ
- อุทิศเวลาในการปฏิบัติงานเมื่อมีเหตุจำเป็นและยามฉุกเฉิน นอกเหนือ

เวลาทำงานปกติ

ข้อความในจรรยาบรรณพยาบาล ฉบับที่สอง ปีพุทธศักราช ๒๕๔๖ มีสาระสำคัญ กล่าวคือ พยาบาลต้องเคารพตนเอง เคารพในคุณค่าของงาน การพยาบาล และมีความรับผิดชอบในการพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ทันสมัยและมีประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง สามารถอธิบายเหตุผลของการกระทำได้ เพื่อการรักษามาตรฐานวิชาชีพให้สาธารณชนเกิดความเชื่อมั่น ต่อพยาบาลและวิชาชีพการพยาบาล มุ่งเน้นให้พยาบาลมีความรับผิดชอบต่อประชาชนที่ต้องการการพยาบาลและการบริการสุขภาพทั้งระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศ ในการสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันความเจ็บป่วย การฟื้นฟูสภาพ และการบรรเทาความทุกข์ทรมาน ด้วยความเมตตากรุณา เคารพในคุณค่าของชีวิต ความมีสุขภาพดี ความผาสุกของเพื่อนมนุษย์ เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนของบุคคล ยึดหลักความยุติธรรมและความเสมอภาค พยาบาลต้องทำความเจริญก้าวหน้าให้กับวิชาชีพโดยเป็นผู้นำทางการปฏิบัติการพยาบาลหรือการศึกษา การวิจัยหรือการบริหาร นอกจากนี้พยาบาลต้องมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพที่ดีกับผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

จะเห็นว่าสาระสำคัญของจรรยาบรรณพยาบาลของสภาการพยาบาล ระหว่างประเทศ จรรยาบรรณพยาบาลของสมาคมพยาบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

และจรรยาบรรณพยาบาลของไทย มีสาระสำคัญคล้ายคลึงกัน อาจมีสาระเพิ่มเติม
ตามวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

นอกจากนี้ขอเพิ่มเนื้อหาสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการพยาบาล
เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานที่เป็นการรักษาจริยธรรม
ทางการพยาบาล ดังนี้

**ข้อบังคับสภาการพยาบาล ว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาล
และการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๕๐**

สภาการพยาบาลได้บัญญัติจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและ
การผดุงครรภ์ไว้ในพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.
๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและ
การผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๒ ระบุว่า "ผู้ประกอบวิชาชีพ
การพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือ การพยาบาลและการผดุงครรภ์ ต้องรักษาจริยธรรม
แห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับของ
สภาการพยาบาล" ดังนั้นสภาการพยาบาลจึงได้ออกข้อบังคับสภาการพยาบาล
ว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์
และการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๓๐
ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๐๘ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๐
(สภาการพยาบาล, ๒๕๔๑) และได้มีการปรับปรุงข้อบังคับนี้ โดยอาศัยอำนาจ
ตามความในมาตรา ๒๒(๓) (ข) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ
ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.
๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการสภาการพยาบาลจึงออกข้อบังคับสภาการพยาบาล
ว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๕๐
ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔
ตอนที่ ๘๓ ง วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐ อาจกล่าวได้ว่าข้อบังคับนี้ คือ จรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ที่กำหนดโดยสภาการพยาบาลนั่นเอง

ข้อบังคับนี้มี ๓ หมวด มีสาระสำคัญดังนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้ “ผู้ประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพ ย่อมดำรงตนให้สมควรในสังคมโดยธรรม และเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพ ย่อมประกอบวิชาชีพด้วยเจตนาดี โดยไม่คำนึงถึงฐานะ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม หรือลัทธิการเมือง

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพ ย่อมไม่ประพฤติหรือกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

หมวด ๒ การประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

ส่วนที่ ๑ การปฏิบัติต่อผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการ

ข้อ ๗ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องรักษามาตรฐานของวิชาชีพตามที่สภาการพยาบาลประกาศกำหนดโดยไม่เรียกร้องสินจ้างรางวัลพิเศษ นอกเหนือจากค่าบริการที่ควรได้รับตามปกติ

ข้อ ๘ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่จงใจหรือชักชวนผู้ใดให้มาใช้บริการการพยาบาลหรือการผดุงครรภ์เพื่อประโยชน์ของตน

ข้อ ๙ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่เรียกร้องขอรับผลประโยชน์เป็นค่าตอบแทน เนื่องจากการรับหรือส่งผู้ป่วย หรือผู้ใช้บริการเพื่อรับการบริการทางการพยาบาลหรือการผดุงครรภ์

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องปฏิบัติต่อผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการโดยสุภาพ และปราศจากการบังคับขู่เข็ญ

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่หลอกลวงผู้ป่วยหรือผู้ให้บริการให้หลงเข้าใจผิดเพื่อผลประโยชน์ของตน

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่ประกอบวิชาชีพโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัย และความสิ้นเปลืองของผู้ป่วยหรือผู้ให้บริการ

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่สั่งใช้หรือสนับสนุนการใช้ยาตำรับลับ รวมทั้งใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์อันไม่เปิดเผยส่วนประกอบ

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่ออกใบรับรองอันเป็นเท็จโดยเจตนา หรือให้ความเห็นโดยไม่สุจริตในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับวิชาชีพของตน

ข้อ ๑๕ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่เปิดเผยความลับของผู้ป่วยหรือผู้ให้บริการ ซึ่งตนทราบมาเนื่องจากการประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้ป่วยหรือผู้ให้บริการ หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามหน้าที่

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในระยะอันตรายจากการเจ็บป่วยเมื่อได้รับคำขอร้องและตนอยู่ในฐานะที่จะช่วยได้

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่ประกอบกิจการในทางสาธารณะหรือสถานที่สาธารณะ เว้นแต่ในเหตุฉุกเฉินในการปฐมพยาบาล หรือในการปฏิบัติหน้าที่การงานของกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือสภากาชาดไทย

ข้อ ๑๘ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่ใช้หรือสนับสนุนให้มีการประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์ การประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์หรือการสาธารณสุขหรือการประกอบโรคศิลปะโดยผิดกฎหมาย

ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติต่อผู้ร่วมวิชาชีพ

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบวิชาชีพ พึงยกย่องให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีซึ่งกันและกัน

ข้อ ๒๐ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่ทับถมให้ร้ายหรือกลั่นแกล้งกัน

ข้อ ๒๑ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่ชักจูงผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการผู้อื่นมาเป็น

ของตน

ส่วนที่ ๓ การปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ ๒๒ ผู้ประกอบวิชาชีพ พึงยกย่องให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของ

ผู้ร่วมงาน

ข้อ ๒๓ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่ทับถมให้ร้ายหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมงาน

ข้อ ๒๔ ผู้ประกอบวิชาชีพ พึงส่งเสริมสนับสนุนการประกอบวิชาชีพของ

ผู้ร่วมงาน

ส่วนที่ ๔ การศึกษาวิจัยและการทดลองต่อมนุษย์

ข้อ ๒๕ ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้ทำการทดลองต่อมนุษย์ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกทดลอง และต้องพร้อมที่จะป้องกันผู้ถูกทดลองจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทดลองนั้น ๆ

ข้อ ๒๖ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องรับผิดชอบผู้ถูกทดลองเช่นเดียวกับการปฏิบัติต่อผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามส่วนที่ ๑ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องรับผิดชอบต่ออันตรายหรือผลเสียหายเนื่องจากการทดลองที่บังเกิดต่อผู้ถูกทดลอง อันมิใช่ความผิดของผู้ถูกทดลอง

ข้อ ๒๘ ผู้ประกอบวิชาชีพ สามารถทำการวิจัยได้เฉพาะเมื่อโครงการศึกษาวิจัยหรือการทดลองดังกล่าว ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการด้านจริยธรรมที่เกี่ยวข้องแล้วเท่านั้น

ข้อ ๒๙ ผู้ประกอบวิชาชีพ จะต้องปฏิบัติตามแนวทางจริยธรรมของการศึกษาวิจัย และการทดลองในมนุษย์ และจรรยาบรรณของนักวิจัย

หมวด ๓ การโฆษณาการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการ

ผดุงครรภ์

ข้อ ๓๐ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่น โฆษณาการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ความรู้ ความชำนาญ ในการประกอบวิชาชีพของตนหรือของผู้อื่น

ข้อ ๓๑ การโฆษณาตามข้อ ๓๐ อาจกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

- (๑) การแสดงผลงานในวารสารทางวิชาการหรือในการประชุมวิชาการ
- (๒) การแสดงผลงานในหน้าที่หรือในการบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ
- (๓) การแสดงผลงานหรือความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อการศึกษาของ

มวลชน

(๔) การประกาศเกียรติคุณเป็นทางการโดยสถาบันวิชาการ สมาคมหรือ

มูลนิธิ

ทั้งนี้ ต้องละเว้นการแสวงหาประโยชน์ที่จะเกิดต่อการประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์ส่วนบุคคล

ข้อ ๓๒ ผู้ประกอบวิชาชีพ อาจแสดงข้อความเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์ของตนที่สถานที่ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หรือสำนักงานได้เพียงข้อความเฉพาะเรื่องต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ชื่อสกุล และอาจมีคำประกอบชื่อได้เพียงคำอภิไธย ตำแหน่งทาง วิชาการ ฐานันดรศักดิ์ ยศ และบรรดาศักดิ์เท่านั้น
- (๒) ชื่อปริญญา วุฒิบัตร หรือหนังสืออนุมัติ หรือหนังสือแสดงคุณวุฒิ อย่างอื่น ซึ่งตนได้รับมาโดยวิธีการถูกต้องตามกฎหมายของสภาการพยาบาลหรือ สถาบันนั้น ๆ
- (๓) สาขาของวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์
- (๔) เวลาทำการ

ข้อ ๓๓ ผู้ประกอบวิชาชีพ อาจแจ้งความการประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์เฉพาะการแสดงที่อยู่ ที่ตั้งสำนักงาน หมายเลขโทรศัพท์ และ หรือข้อความที่อนุญาตในข้อ ๓๒ เท่านั้น

ข้อ ๓๔ ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้ทำการเผยแพร่หรือตอบปัญหาทางสื่อมวลชน ถ้าแสดงตนว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่แจ้งสถานที่ทำการประกอบวิชาชีพ ส่วนตัวเป็นทำนองการโฆษณาและต้องไม่มีการแจ้งความตามข้อ ๓๓ ในที่เดียวกัน หรือขณะเดียวกันนั้นด้วย

ข้อ ๓๕ ผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องระมัดระวังตามวิสัยที่พึงมีมิให้การ ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของตนแพร่ออกไปในสื่อมวลชน เป็นทำนองโฆษณาความรู้ ความสามารถ

มาตรฐานการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

เพื่ออนุวัติตามความในมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราช บัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนด วัตถุประสงค์ให้สภาการพยาบาลส่งเสริมการศึกษา การบริการ การวิจัย และ ความก้าวหน้าในวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการ ผดุงครรภ์ ประกอบกับข้อบังคับสภาการพยาบาล ว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไข ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และการรักษาจริยธรรมแห่ง วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพ การพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์และผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและ การผดุงครรภ์ในระดับที่ดีที่สุดในการปฏิบัติต่อผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ จึงเห็นควร กำหนดมาตรฐานการพยาบาลและการผดุงครรภ์ให้เป็นมาตรฐานหลักของบริการ พยาบาลและการผดุงครรภ์ ทั้งที่เป็นบริการในชุมชนและในสถานบริการด้าน การสาธารณสุข เพื่อให้หน่วยงานนำไปใช้ในการสร้างมาตรฐานที่เฉพาะเจาะจง

สำหรับแต่ละหน่วยงานซึ่งจะนำไปสู่การบริการพยาบาลที่มีคุณภาพและมาตรฐานต่อไป สภาการพยาบาลโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภาการพยาบาลจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ มาตรฐานการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ประกอบด้วยมาตรฐานการบริหารองค์การบริการพยาบาลและการผดุงครรภ์ มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ มาตรฐานผลลัพธ์การพยาบาลและการผดุงครรภ์

ข้อ ๒ มาตรฐานการบริหารองค์การบริการพยาบาลและการผดุงครรภ์ มีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ การจัดการองค์การและบริหารองค์การบริการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๑.๑ การบริหารจัดการการพยาบาลดำเนินการโดยองค์การการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๑.๒ ผู้บริหารสูงสุดขององค์การเป็นพยาบาลวิชาชีพ

๑.๓ องค์การการพยาบาลและการผดุงครรภ์ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำหนดปรัชญา นโยบายทางการพยาบาลเพื่อเป็นทิศทางการปฏิบัติของทุกหน่วยงานบริการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๑.๔ องค์การการพยาบาลและการผดุงครรภ์มีโครงสร้างและขอบเขตงานในความรับผิดชอบชัดเจน

๑.๕ มีระบบและกลไกการบริหารที่เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากร และการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

๑.๖ มีนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่ส่งเสริมคุณภาพบริการพยาบาลและการส่งเสริมเอกลักษณ์ในการปฏิบัติการพยาบาล

มาตรฐานที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล

๒.๑ มีระบบและกลไกการคัดสรรบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน

๒.๒ พยาบาลทุกระดับมีคุณสมบัติเหมาะสมและประสบการณ์ที่เพียงพอ

ดังนี้

๒.๒.๑) พยาบาลทุกคนต้องมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ตามกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๒.๒.๒) พยาบาลวิชาชีพระดับหัวหน้าหน่วย/หอผู้ป่วย

ที่ให้บริการนั้น ๆ

(๑) ได้รับการศึกษาต่อ และ/หรือฝึกอบรมในสาขา

การฝึกอบรมด้านบริหาร

(๒) มีประสบการณ์ด้านการบริหาร และ/หรือผ่าน

๒.๒.๓) พยาบาลวิชาชีพระดับผู้บริหารสูงสุดขององค์การ

พยาบาล

(๑) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และได้รับการอบรมด้านการบริหาร หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือปริญญาเอก

หรือหน่วยงาน

(๒) มีประสบการณ์ด้านการบริหารในระดับหอผู้ป่วย

๒.๓ มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ให้บริการการพยาบาลทุกระดับชัดเจนตามลักษณะงานที่รับผิดชอบ

๒.๔ การจัดอัตรากำลังเหมาะสมกับความต้องการบริการพยาบาล

๒.๕ มีการจัดการ เตรียมการ การควบคุมกำกับ และการประเมินผล การปฏิบัติงานที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้รับบริการว่าจะได้รับการบริการที่มีคุณภาพ

๒.๖ มีระบบการพัฒนาความรู้ ความสามารถบุคลากรเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลที่ทันสมัย

มาตรฐานที่ ๓ การจัดระบบงาน และกระบวนการให้บริการการพยาบาล และการผดุงครรภ์

๓.๑ การบริการพยาบาลและการผดุงครรภ์ต้องคำนึงถึงคุณภาพและความปลอดภัยของผู้รับบริการมีการกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติ แนวทางการพยาบาลผู้ป่วยภายใต้กฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและขอบเขตการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๓.๒ มีพยาบาลวิชาชีพเป็นหัวหน้าทีมการพยาบาลในการให้บริการการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตลอดระยะเวลาที่ให้บริการ

๓.๓ การมอบหมายงานให้แก่บุคลากรที่มีความรู้และทักษะต่ำกว่าระดับวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ต้องไม่ใช้งานในระดับวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และมีพยาบาลผดุงครรภ์ระดับวิชาชีพเป็นผู้กำกับดูแล

๓.๔ กำหนดนโยบาย และสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๓.๕ มีกลไกส่งเสริมให้พยาบาลและผดุงครรภ์ประกอบวิชาชีพที่ได้มาตรฐาน และธำรงไว้ซึ่งจริยธรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

๓.๖ มีการจัดระบบสารสนเทศ และใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการพยาบาลในการบริหารจัดการ การดูแล ช่วยเหลือผู้รับบริการ และการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

มาตรฐานที่ ๔ ระบบการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๔.๑ มีนโยบายและแผนงานการจัดการคุณภาพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๔.๒ มีระบบการบริหารความเสี่ยง

๔.๓ มีระบบประกันคุณภาพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๔.๔ มีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๓ มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาล และการผดุงครรภ์ เป็นการปฏิบัติที่มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ผู้รับบริการ มีภาวะสุขภาพที่ดีที่สุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปัญหาสุขภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้องได้รับการแก้ไข โดยพยาบาล และผดุงครรภ์ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ๕ มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ การใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาล และการผดุงครรภ์ต้องใช้กระบวนการพยาบาลแก่ผู้รับบริการอย่างเป็นองค์รวม ทั้งในระดับบุคคล กลุ่มบุคคล ครอบครัว และชุมชน ตามศาสตร์และศิลปะการพยาบาลในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ โดยผู้รับบริการมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมและมีการประสานความร่วมมือในทีมการพยาบาลและทีมสหสาขาวิชา

มาตรฐานที่ ๒ การรักษาสิทธิผู้ป่วย จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพในการปฏิบัติการพยาบาล และการผดุงครรภ์ รวมทั้งการปฏิบัติเพื่อปกป้องและรักษาไว้ซึ่งสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและการรักษาพยาบาลของผู้รับบริการ

มาตรฐานที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาล และการผดุงครรภ์ ปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์บนพื้นฐานของศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัย โดยยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง มีการทบทวน ประเมินกระบวนการดูแลผู้รับบริการอย่างเป็นระบบ มีการนำความรู้จากการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์อย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ ๔ การจัดการ การดูแลต่อเนื่อง ให้ผู้รับบริการได้รับการดูแลที่สอดคล้องกับภาวะสุขภาพอย่างต่อเนื่อง โดยมีการวางแผนร่วมกับทีมสุขภาพ ผู้รับบริการและ/หรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้รับบริการในการดูแลตนเอง และสามารถชี้แหล่งประโยชน์ในการดูแลตนเองอย่างเหมาะสม

มาตรฐานที่ ๕ การบันทึกและรายงาน บันทึกและรายงานการพยาบาล และการผดุงครรภ์ให้ครอบคลุมการดูแลผู้รับบริการตามกระบวนการพยาบาล โดยครบถ้วน ถูกต้องตามความเป็นจริง ชัดเจน กะทัดรัด มีความต่อเนื่องและสามารถ ใช้เพื่อประเมินคุณภาพบริการการพยาบาลและการผดุงครรภ์ได้

ข้อ ๔ มาตรฐานผลลัพธ์การพยาบาลและการผดุงครรภ์ เป็นองค์ประกอบ สำคัญในการประเมินคุณภาพของบริการพยาบาลและผดุงครรภ์ สามารถประเมิน ได้จากผลลัพธ์การปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ โดยใช้กระบวนการ พยาบาลว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ และผลลัพธ์โดยรวมของบริการ พยาบาลและผดุงครรภ์ทั้งหน่วยงานซึ่งอาจประเมินได้จากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๔.๑ ความปลอดภัยจากความเสี่ยง และภาวะแทรกซ้อนที่ป้องกันได้ ทั้งด้านกายจิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ

๔.๒ ผู้รับบริการได้รับการบรรเทาจากความทุกข์ทรมาน ทั้งด้านกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ

๔.๓ ความรู้ของผู้รับบริการเกี่ยวกับภาวะสุขภาพ

๔.๔ ความสามารถในการดูแลตนเองของผู้รับบริการ

๔.๕ ความพึงพอใจของผู้รับบริการและสิทธิที่พึงได้รับ

ทั้งนี้ หน่วยงานต้องพิจารณากำหนดตัวชี้วัดในแต่ละองค์ประกอบ ให้เหมาะสมกับลักษณะงานในหน่วยงานของตน และกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ในแต่ละดัชนี

พฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

กำหนดโดยคณะกรรมการจริยธรรม (สภาการพยาบาล, ๒๕๕๑) ดังนี้

๑. เกณฑ์ของจรรยาบรรณวิชาชีพ

ด้านจริยธรรมทั่วไป

๑) ดำเนินชีวิตโดยปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ

๒) ดำรงตนเป็นคนดีมีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ มารยาทงาม

- ๓) รักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของตน
- ๔) ปฏิบัติตนด้วยการใช้ชีวิตเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ
- ๕) ปฏิบัติตนตามกฎหมายบ้านเมือง
- ๖) อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ
- ๗) เคารพในสิทธิหน้าที่ของตนและผู้อื่น
- ๘) มีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริม ยกย่อง สนับสนุน สถาบันชาติ

ศาสนา พระมหากษัตริย์

- ๙) ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม ไม่มีอคติ
- ๑๐) ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต

ด้านจริยธรรมวิชาชีพ

- ๑๑) ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต
- ๑๒) ไม่ใช้หรือไม่ยินยอมให้ผู้อื่นประกอบวิชาชีพเพื่อแสวงหาประโยชน์

อันมิควรได้

- ๑๓) ปฏิบัติตนตามกฎหมายวิชาชีพและข้อบังคับของวิชาชีพ
- ๑๔) ยอมรับความเชื่อและค่านิยมของผู้อื่น
- ๑๕) ตระหนักในคุณค่าของตนเองและภูมิใจในวิชาชีพ
- ๑๖) พัฒนาตนเองให้มีความยึดมั่นในคุณงามความดีและความถูกต้อง

ชอบธรรม

- ๑๗) พัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานที่ทันสมัยอยู่เสมอ
- ๑๘) สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม

ของผู้รับบริการ

- ๑๙) ปฏิบัติวิชาชีพด้วยเจตนาดี ไม่คำนึงถึงความแตกต่างด้านฐานะ ศาสนา เชื้อชาติ ลัทธิ และการเมือง

- ๒๐) ประกอบวิชาชีพโดยไม่มุ่งหวังประโยชน์ส่วนตนเกินกว่าที่พึงได้รับ
- ๒๑) ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อการเลือกใช้บริการของผู้รับบริการ

๒๒) ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้รับบริการตามสิทธิ

๒๓) ให้บริการโดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวของผู้รับบริการ

๒๔) ไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้รับบริการ เว้นแต่เป็นการรักษาพยาบาลหรือ

ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

๒๕) เป็นตัวแทนผู้รับบริการที่สื่อความต้องการด้วยตนเองไม่ได้

๒๖) ปกป้องการละเมิดสิทธิของผู้รับบริการในการรักษาพยาบาล

๒๗) ประกอบวิชาชีพโดยการคำนึงถึงความถูกต้อง ปลอดภัย และรวดเร็ว

ต่อผู้รับบริการ

๒๘) ปฏิบัติการพยาบาลตามขอบเขตวิชาชีพเพื่อประโยชน์สูงสุดของ

ผู้รับบริการ

๒๙) ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบวิชาชีพของผู้ร่วมงานไม่ทับถมให้ร้าย

หรือกลั่นแกล้งกัน

๓๐) ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และความต้องการพื้นฐานของแต่ละคน

๓๑) เคารพในสิทธิ ยอมรับความสามารถตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

๓๒) ยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถ และผู้ประพฤติดี

๓๓) ละเว้นการส่งเสริม ปกป้องผู้ประพฤติผิด

๓๔) ละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

๓๕) ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่ออยู่ในวิสัยที่ช่วยเหลือได้โดยไม่ต้องรอการร้องขอ

๓๖) ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประสานสัมพันธ์และมุ่งให้เกิดความสามัคคี

ในหน่วยงาน

๓๗) ร่วมคิดและหาแนวทางแก้ไขปัญหาการประกอบวิชาชีพให้เกิด

ความร่วมมือที่ดีและปรับปรุงพัฒนางานสม่ำเสมอ

๓๘) ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ร่วมงานในทางที่ชอบ

๓๙) ส่งเสริมความเสมอภาคในการพัฒนาและความก้าวหน้าในหน้าที่ของ

ผู้ร่วมงานและผู้ร่วมวิชาชีพ

๔๐) เผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าของวิชาชีพด้วยความภาคภูมิใจ

- ๔๑) อุทิศตนเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพเพื่อเป็นแบบอย่าง
- ๔๒) ศรัทธาในการประกอบวิชาชีพของตน
- ๔๓) ดำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรมในการประกอบวิชาชีพ
- ๔๔) อุทิศเวลาในการปฏิบัติงานเมื่อมีเหตุจำเป็นและฉุกเฉินนอกเหนือ

เวลาทำงานปกติ

๔๕) มีน้ำใจและแสดงความเต็มใจในการให้บริการ

๔๖) ไม่เรียกหรือยอมรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใด นอกเหนือจากสิทธิที่พึงได้รับ

๔๗) จัด ร่วม หรือสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือต่อวิชาชีพโดยไม่หวังผลประโยชน์

๔๘) ถือเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมที่จะปกป้องสาธารณะประโยชน์

๔๙) ขวนขวายและอาสาในการให้บริการแก่ชุมชนโดยเฉพาะในยามวิกฤต

๕๐) ให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างถูกต้องครบถ้วนและ

เสมอภาค

๒. เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมจรรยาบรรณในการปฏิบัติการพยาบาล

๑. มีบุคลิกภาพดี เหมาะสมในการประกอบวิชาชีพ และในการดำรงตนอยู่ในสังคม

๑.๑) การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ สะอาด เรียบร้อย

๑.๒) รักษาสุขวิทยาส่วนบุคคล

๑.๓) วางตัวได้เหมาะสม ตามกาลเทศะ น่าเชื่อถือ เป็นแบบอย่างที่ดี

สังคมยอมรับ

๑.๔) กิริยาท่าทางสุภาพ น้ำเสียงอ่อนโยน ใช้คำสุภาพ

๑.๕) คล่องแคล่ว

๑.๖) สุขภาพกายแข็งแรง

๑.๗) สุขภาพจิตสมบูรณ์

๒. ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม สอดคล้องกับค่านิยม วัฒนธรรม และกฎเกณฑ์ของสังคม

- ๒.๑) ไม่มีประวัติการทำผิดศีลธรรม
- ๒.๒) ดำรงตนอยู่ในขอบเขตกฎหมายบ้านเมือง
- ๒.๓) ชื่อสัตย์ สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ
- ๒.๔) รักษาระเบียบ วินัย วัฒนธรรมขององค์กร
- ๒.๕) มีความเสียสละ
- ๒.๖) มีความเพียรพยายาม มานะ อดทน
- ๒.๗) ละเว้นการส่งเสริม ปกป้องผู้ประพฤติผิด
- ๒.๘) ดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ

๓. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

๓.๑) กระตือรือร้น ให้ความช่วยเหลือผู้รับบริการและผู้ร่วมงานอย่างเต็มความสามารถ

- ๓.๒) ยกย่องให้เกียรติ เคารพในศักดิ์ศรีซึ่งกันและกัน
- ๓.๓) ยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถและผู้ประพฤติดี
- ๓.๔) สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี
- ๓.๕) มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓.๖) ได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

๔. แสดงความเป็นมิตรต่อผู้รับบริการและประชาชนทั่วไป

- ๔.๑) ให้การต้อนรับด้วยอัธยาศัยยินดี
- ๔.๒) สนใจรับฟังตอบข้อซักถามและอธิบายให้ผู้รับบริการทราบด้วยความเต็มใจ

๕. ให้บริการพยาบาลด้วยความเอื้ออาทรเต็มใจ

- ๕.๑) ดูแลเอาใจใส่ ท่วงไຍผู้รับบริการอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความเต็มใจและเท่าเทียมกัน

๕.๒) แสดงออกด้วยกิริยาวาจา น้ำเสียง และสัมผัสที่อ่อนโยนอย่างเหมาะสม

๖. รักษาสีทธิของผู้รับบริการ

- ๖.๑) ให้ข้อมูลที่ถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้รับบริการ
- ๖.๒) ปกป้องสิทธิในความเป็นส่วนตัว และไม่เปิดเผยความลับของผู้รับบริการ
- ๖.๓) เป็นตัวแทนของผู้รับบริการที่สื่อความต้องการด้วยตนเองไม่ได้
- ๖.๔) ไม่ละเมิดสิทธิของผู้รับบริการ

๗. มีความรับผิดชอบต่อนอง ผู้รับบริการและสังคม

- ๗.๑) ตรงต่อเวลา
- ๗.๒) ไม่ละทิ้งหน้าที่
- ๗.๓) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จครบถ้วน
- ๗.๔) ช่วยเหลืองานนอกเหนือจากงานที่ได้รับมอบหมาย ตามโอกาส

อันสมควร

๘. ให้บริการด้วยเทคนิคที่ถูกต้องตามขอบเขตและมาตรฐานวิชาชีพ

- ๘.๑) ปฏิบัติการพยาบาลถูกต้องตามหลักการ วิธีการ ตรงกับปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการ

๙. มีการพัฒนาความรู้อย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง เกี่ยวกับการดำรงตนในการประกอบวิชาชีพ

- ๙.๑) สนใจศึกษาค้นคว้าหาความรู้และทักษะด้านศาสตร์ทางวิชาชีพ ศาสตร์ทางจริยธรรม และศาสตร์อื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์กับการปฏิบัติวิชาชีพและการดำรงตนในสังคม

๑๐. มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรวิชาชีพ

- ๑๐.๑) เป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพ
- ๑๐.๒) เข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนาวิชาชีพ

- ๑๐.๓) ส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมวิชาชีพ
- ๑๐.๔) ปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาบรรณและกฎหมายวิชาชีพ
- ๑๐.๕) ติดตามข้อมูลข่าวสารของวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ

๓. เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของพยาบาลโดยผู้รับบริการ

- ๑) อธิบายในการต้อนรับ
- ๒) ความสุภาพและความอ่อนโยน
- ๓) มีมนุษยสัมพันธ์
- ๔) ความกระตือรือร้น
- ๕) การควบคุมอารมณ์
- ๖) การให้ความเสมอภาค
- ๗) การให้เกียรติ
- ๘) ตอบคำถามด้วยความเต็มใจ
- ๙) ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์
- ๑๐) รับฟังและช่วยเหลือคลายปัญหาและให้คำปรึกษา
- ๑๑) รักษาสิทธิของผู้รับบริการ
- ๑๒) รักษาความลับของผู้รับบริการ
- ๑๓) อธิบายให้เข้าใจทั้งก่อนและหลังการให้บริการ
- ๑๔) ปลอบโยนให้กำลังใจ
- ๑๕) ความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการบริการ
- ๑๖) ความนิ่มนวลในการปฏิบัติกรพยาบาล
- ๑๗) มีน้ำใจ (สนใจ เต็มใจ เอาใจใส่)
- ๑๘) ช่วยเหลือให้บรรเทาความเจ็บปวด หรือความไม่สุขสบาย
- ๑๙) ความสะอาดเรียบร้อยในการแต่งกาย
- ๒๐) พฤติกรรมโดยทั่วไปน่าเชื่อถือและน่าศรัทธา

แนวทางปฏิบัติเพื่อการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

สภาการพยาบาล (๒๕๕๑) มีนโยบายในการส่งเสริมการปฏิบัติวิชาชีพตามขอบเขต มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งมีผู้รับผิดชอบร่วมกันประกอบด้วยสถาบันการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล สถาบันหรือหน่วยงานบริการด้านสุขภาพและองค์กรวิชาชีพ ได้แก่ สภาการพยาบาล สมาคมพยาบาล ชมรมผู้ปฏิบัติงานทางการพยาบาลเฉพาะทางต่าง ๆ ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติตามนโยบาย ดังนี้

สภาการพยาบาล

๑. กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของระดับจริยธรรมพื้นฐานของผู้ประกอบวิชาชีพ

๒. ควบคุมพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณ

๓. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านจริยธรรมสู่สมาชิก

๔. เชิดชูเกียรติสมาชิกผู้กระทำความดีให้คุณประโยชน์แก่สังคมและ

วิชาชีพ

๕. สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาจริยธรรม

สถาบันการศึกษา

๑. ปลูกฝังจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของการมีคุณธรรม มีพฤติกรรมจริยธรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ปทัสถานของสังคมไทยและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๒. ฝึกให้มีพฤติกรรมจริยธรรมที่กลมกลืนระหว่างจริยธรรมของสังคมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

สถาบันการศึกษาและสถาบันการบริการการพยาบาล

๑. จัดทำคู่มือปฏิบัติการพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

๒. ปฐมนิเทศหรือให้ความรู้เกี่ยวกับขอบเขต มาตรฐานและการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

๓. เฝ้าระวังพฤติกรรมจรรยาบรรณให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
๔. กำหนดกลยุทธ์การส่งเสริมจรรยาบรรณ
๕. สร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีม
๖. ปรับแนวทางในการบริหารหน่วยงาน ให้เอื้อต่อการรักษาระดับจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติการพยาบาล

๗. สนับสนุนกิจกรรมเชิงวิชาการเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและจรรยาบรรณ
๘. สร้างเครือข่ายพัฒนาจรรยาบรรณ
๙. ประกาศเกียรติคุณผู้มีจรรยาบรรณดีเด่น
๑๐. สนับสนุนพยาบาลดีเด่นให้เป็นตัวอย่างและเป็นพี่เลี้ยง
๑๑. สนับสนุนและจัดหาแหล่งทุนการวิจัยด้านจรรยาบรรณ

ผู้ประกอบการวิชาชีพ

๑. ปฏิบัติตนและปฏิบัติงานตามขอบเขตของกฎหมาย จรรยาบรรณของสังคม มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๒. เฝ้าระวังพฤติกรรมจรรยาบรรณโดยวิเคราะห์พฤติกรรมจรรยาบรรณของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

๓. รักษาระดับจรรยาบรรณของตนเองให้เป็นไปกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎหมาย วิชาชีพและสังคม

๔. ให้เกียรติ ให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมวิชาชีพและเพื่อนร่วมงาน

๕. ยกย่องผู้อื่นและภูมิใจในตนเองต่อการกระทำความดีงาม

๖. ปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมจรรยาบรรณให้สอดคล้องกับบทบาทในวงวิชาชีพและวงสังคม

๗. สนับสนุนกิจกรรมเชิงวิชาการเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและจรรยาบรรณ

๘. สร้างเครือข่ายพัฒนาจรรยาบรรณ

๙. ประกาศเกียรติคุณผู้มีจรรยาบรรณดีเด่น

๑๐. สนับสนุนพยาบาลดีเด่นให้เป็นตัวอย่างและเป็นพี่เลี้ยง

๑๑. สนับสนุนและจัดหาแหล่งทุนการวิจัยด้านจรรยาบรรณ

สรุป จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาล เป็นหลักและแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลทุกคนถือปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติการพยาบาลของเหล่าพยาบาลทั้งประเทศมีทิศทางเดียวกัน มีมาตรฐานวิชาชีพเป็นที่ยอมรับของสังคม และยังเป็นการสื่อสารให้ผู้ร่วมงาน ผู้รับบริการ และประชาชนทั่วไปได้รับรู้พันธะสัญญาที่มีต่อผู้รับบริการและประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงความมุ่งมั่นของพยาบาลในการพัฒนาคุณภาพของวิชาชีพการพยาบาลให้มีคุณภาพมาตรฐานสูงสุด เพื่อความสุขและความปลอดภัยในชีวิตและสุขภาพของประชาชน

ใบงาน

1.เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติกรพยาบาล มีอะไรบ้าง

ตอบ.....